

Folketingets Ligestillingsudvalg
lov@ft.dk

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)
Jens.Henrik.Thulesen.Dahl@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2021 - 2837
30. april 2021

Ligestillingsudvalget har i brev af 18. marts 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 17 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af ikke-medlem af Ligestillingsudvalget Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) (MFU).

Spørgsmål nr. 17:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke love, bekendtgørelser m.v. der har indflydelse på lønniveauet for sygeplejersker, jordemødre m.v., herunder tjenstemandsreformen fra 1969?”

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet modtaget dette bidrag fra skatteministeren:

”Skatteministeriet kan for så vidt angår lovgivning i forbindelse med tjenstemandsreformen i 1969 på det statslige område oplyse følgende:

Tjenstemandsreformen, der trådte i kraft den 1. juli 1969, omfatter navnlig lov om tjenstemænd, lov om tjenstemandspension og lov om tjenstemandslønninger m.m. og klassificering af tjenstemandsstillinger.

Tjenstemandsreformen er baseret på betænkning nr. 483/1969 fra Tjenstemandskommissionen af 1965. Kommissionen bestod af medlemmer udpeget af regeringen, medlemmer udpeget af partigrupperne i Folketinget samt medlemmer udpeget af tjenstemandsorganisationerne.

Et centralt element i tjenstemandsreformen er, at løn- og andre ansættelsesvilkår for tjenstemænd fastsættes ved aftale mellem skatteministeren og tjenstemændenes centralorganisationer, jf. tjenstemandslovens § 45, i stedet for som hidtil ved lov.

Der kan ikke varsles eller iværksættes arbejdsstandsning for tjenstemænd i forbindelse med forhandlinger om løn- og andre ansættelsesvilkår. Kan der ikke indgås aftale om størrelsen af det samlede beløb (rammen) til ændring af løn- og andre ansættelsesvilkår, herunder til justering af lønskala og stedtillæg, til ændring af den lønmæssige placering af tjenstemandsstillinger samt til ændring af andre ydelser for varetagelsen af tjenstemandsstillingen, fremsætter skatteministeren særligt lovforslag, jf. tjenstemandslovens § 46, stk. 1.

Kan der ikke indgås aftale om anvendelsen af det nævnte beløb, fremsætter skatteministeren særligt lovforslag efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet, jf. tjenestemandslovens § 46, stk. 2.

Ved tjenestemandreformens ikrafttræden den 1. juli 1969 var der endnu ikke indgået aftaler om løn- og andre ansættelsesvilkår i medfør af tjenestemandslovens § 45. Forslaget til lønnings- og klassificeringslov indeholdt på den baggrund et forslag fra Tjenestemandskommissionen om tjenestemandslønninger og stillingsklassificeringer, dvs. stillingernes placering i lønrammesystemet, pr. 1. juli 1969. Reglerne i lønnings- og klassificeringsloven skulle gælde, indtil der blev indgået aftale mellem parterne i medfør af tjenestemandsloven, jf. herved lønnings- og klassificeringslovens § 1 om lovens gyldighedstid.

De lønninger og stillingsklassificeringer, der fremgik af lønnings- og klassificeringsloven, var således midlertidige og havde ikke lovskraft, idet de kunne ændres ved aftale.

Den første aftale om justering af tjenestemandslønninger blev indgået i 1972. Tjenestemændenes løn- og andre ansættelsesvilkår er herefter i de forløbne 50 år blevet fastsat ved to- eller treårige aftaler mellem ministeren og tjenestemændenes centralorganisationer. Siden dannelsen af Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU) i 1988 har der været fælles forhandlinger for tjenestemænd og overenskomstansatte.

Der er ved disse overenskomst- og aftalerunder aftalt ændringer af de lønninger mv., der fremgik af lønnings- og klassificeringsloven. Der er tillige aftalt omklassificering af en række stillinger i forhold til de lønrammer, som stillingerne blev placeret i ved lønnings- og klassificeringsloven.

Der har ikke hidtil været fremsat lovforslag som følge af, at der ikke har kunnet opnås enighed mellem ministeren og centralorganisationerne på tjenestemandsområdet ved aftaleforhandlingerne.

Tjenestemændene har dog i enkelte tilfælde været omfattet af generelle love om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler.

En lang række tjenestemandsgupper, herunder sygeplejersker og jordemødre, er blevet ”lukket” for nyansættelse som tjenestemand, og denne ansættelsesform er blevet erstattet af ansættelse på overenskomstvilkår med de lønsystemer, som parterne har aftalt i overenskomsterne.

På den anførte baggrund er det Skatteministeriets vurdering, at de lønninger og klassificeringer, der blev fastsat i lønnings- og klassificeringsloven i forbindelse med tjenestemandreformen i 1969, ikke har nogen retligt bindende betydning for lønniveauet for sygeplejersker og jordemødre mv. i dag.

Det er endvidere Skatteministeriets vurdering, at forhandlinger og aftaler ved de enkelte overenskomst- og aftalerunder siden 1969 om løn- og andre ansættelsesvil-

kår for bl.a. sygeplejersker og jordemødre har baseret sig på parternes aktuelle prioriteringer med hensyn til størrelsen og anvendelsen af rammen, uden at man har været eller følt sig bundet af tjenestemandereformen.”

Jeg henviser i øvrigt til min foreløbige besvarelse af LIU alm del spørgsmål 17.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard
Beskæftigelsesminister og minister for ligestilling